

ELS CURTS: COM FER UN CURTMETRATGE

Irene G Ontiveros

Tutora: Marta Soler Esteve

2n Batxillerat

ÍNDEX

➤ Introducció

Part teòrica

1. Introducció al món de les audiovisuals
2. Què és un curtmetratge?
3. Història dels curtmetratges
4. Com es realitza un curt?
 - Pre-producció
 - Sinopsi i argument
 - La idea
 - Els personatges
 - L'argument
 - L'estructura
 - La sinopsis
 - Guió literari
 - Guió tècnic
 - Storyboard
 - Localitzacions i attrezzo
 - Pla de rodatge
 - Les tasques del rodatge
 - Els rols tècnics
 - Els rols artístics
 - Producció
 - Càmera
 - Els plans
 - Moviment de càmera
 - El trípod
 - Tempo i ritme
 - La llum
 - El so
 - Les veus
 - Els sorolls o efectes sonors
 - La música
 - El silenci
 - Postproducció
 - Ambientació musical i sonora
 - Correcció de color
 - Correcció d'àudio
 - Autoria
 - Edició

Part pràctica

1. Realització d'un curtmetratge

Resum continguts

Pre-producció	Producció	Postproducció
Sinopsi i argument -La idea -Els personatges -L'argument -L'estructura -La sinopsis	Curtmetratge	Edició
Guió literari		
Guió tècnic		
Storyboard		
Localitzacions i attrezzo		
Pla de rodatge		

2. Mostrar el curtmetratge. Arriba el missatge? Opinions de gent.

- **Conclusió**
- **Annexa:** Concursos/Festivals de curtmetratges
- **Bibliografia**

INTRODUCCIÓ

Decidir el tema sobre el que faria el meu treball de recerca no ha estat fàcil. La meva idea era triar-ne un que m'entusiasmés i a més m'oferís una oportunitat: aprendre.

Des de fa uns quants anys el món de la dansa i el teatre musical són una part important de la meva vida. Des dels 5 anys practico la dansa i en fa 4 que em formo en interpretació amb l'objectiu de dedicar-m'hi en el futur.

Tot i això, vaig decidir cursar batxillerat científic per tal d'ampliar les meves possibilitats acadèmiques i no tancar-me a oportunitats futures.

El meu treball de recerca està centrat en el món del cinema i més concretament en el dels curtmetratges. Vaig pensar que triant aquest tema podria investigar i ampliar els meus coneixements sobre una àrea que va molt lligada al meu món: la interpretació.

En la meva investigació a través de lectures especialitzades en el món audiovisual i maneig de la càmera, visionats de diferents curts, converses i entrevistes amb persones que es dediquen a aquest àmbit professional així com la assistència a un curs de formació en l'Escac, he tingut l'oportunitat de descobrir un món desconegut fins ara per a mi a l'hora que apassionant.

Vull agrair a la meva escola i especialment a la meva tutora de TR la possibilitat que em van brindar per poder gaudir i aprofitar l'esmentat curs de formació.

El meu treball consta d'una part teòrica i d'una part pràctica: el disseny i gravació del meu propi curtmetratge. Penso que ha estat un projecte ambiciós i a l'hora humil per una persona com jo que mai havia imaginat que amb tants pocs mitjans i cap coneixement en la matèria podria amb una idea il·lusionant, un grup d'amics que han col·laborat incondicionalment i moltes ganes gravar un curt.

Part teòrica

INTRODUCCIÓ AL MÓN DE LES AUDIOVISUALS

Des de sempre, l'ésser humà ha reproduït el món en la seva ment. Un món amb imatges en moviment, amb sons. La recreació cinètica i sonora del món és exigida per la capacitat simbòlica de la ment humana. Després d'haver intentat de representar el moviment de diverses maneres amb la pintura i l'escultura (i la dansa, i la representació teatral, i la fotografia) –expressions d'aquesta capacitat innata de crear realitats virtuals–, apareix el cine, la primera pròtesi de la vista – i de la memòria– humana feta amb imatges en moviment. L'ésser humà ja pot veure el món i veure's a si mateix per una pantalla, com s'esmenta al llibre de Víctor-M Amela Bonilla "Història cultural de l'audiovisual".

Etimologicament, La paraula cinematògraf (de la qual deriva la popular apòcope cine) prové del grec kínema (kínema, kinematos: 'moviment') i graphéin ('gravar', 'dibuixar'): 'moviment gravat', doncs. Moviments per a ser vistos, revisats, recreats a pler, etc.

Com afirma el llibre "Comunicación y expresión audiovisual", de tots els medis comunicatius, el cinema, és el que més es basa en la il·lusió de l'espectador.

La ment humana ha tingut sempre aquesta facultat, en la vigília o durant els somnis. La recreació cinètica i sonora del món és exigida per la capacitat simbòlica de la ment humana, pel seu mapa genètic particular.

El cinema ha estat la materialització d'aquesta capacitat innata de crear realitats virtuals: el cinema ha estat la primera pròtesi de la vista humana –i de la memòria humana– feta amb imatges en moviment, després d'haver intentat simular el moviment de maneres diverses durant tota la història de la pintura i l'escultura.

Extret, també, del llibre "Comunicación y expresión audiovisual" podem esmentar com a característiques comunicatives que:

- *El cinema exigeix l'atenció total de l'espectador, però es aquest qui escull el moment, al seleccionar la pel·lícula, hora i sala de projecció.*
- *Durant la pel·lícula, l'espectador només presta atenció a la pantalla.*
- *És un medi de entreteniment i el seu gaudiment té dues vessants:*
 - *És un acte social, on acudeix molta gent.*
 - *El visionat de la pel·lícula és una activitat molt íntima.*

QUÈ ÉS UN CURTMETRATGE?

Una producció audiovisual es el nom que se li dona a tota peça de comunicació on intervenen imatges i sons; una producció audiovisual pot ser realitzada per al cinema, la televisió, teatre, multimèdia o simplement per a web sites. Realitzar un audiovisual va més enllà de només agafar una càmera, gravar algunes imatges, editar-les i posar-li música. La producció audiovisual es tot un art i requereix de l'especialització, l'adquisició i el domini de diverses tècniques, que van des de el que es elemental (què és un pla, un so...) fins a conceptes més complexes, com el muntatge i els temps narratius. El realitzador d'audiovisuals ha de tenir en ment que un projecte audiovisual requereix molta dedicació i treball.

■ **curtmetratge**

m CIN Film de longitud inferior a 1 000 metres i d'uns 35 minuts de projecció.

Un curtmetratge és una producció audiovisual o cinematogràfica que té menys durada que una pel·lícula d'una producció normal. Tenen una durada de 1 a 30 minuts (les de 30 a 60 minuts es consideren mig metratges i els de més d'una hora llarg metratges). Els gèneres dels curtmetratges acabaran sent els mateixos que els de les produccions de major duració, però degut al seu menor cost es solen utilitzar per tractar temes menys comercials o en els que l'autor té més llibertat creativa.

La realització de curtmetratges prolifera de forma eminentment autodidacta no es un gènere definit en el que existeixin canons establerts. Per aquest motiu, el denominat "curt" és una plataforma d'impuls dels nous canons visuals. La transgressió de les normes clàssiques de la cinematografia tenen lloc en aquestes petites obres.

La seva finalitat és aconseguir l'atenció de l'espectador des del primer moment, a través de la història que se li presenta i fer que aquest se senti inquiet, sorprès, nostàlgic i en moviment continu.

Tradicionalment La funcionalitat que reflecteix l'obra audiovisual, podrà ser de tres tipus:

- 1. Documental: és la "captura" de fets reals amb el fi de reflectir-los fidelment i/o sotmetre'ls a un anàlisi, o bé crear una pel·lícula, utilitzant diferents documents de caràcter audiovisual ja existent.*
- 2. Ficció: aquest tipus de pel·lícules són l'art en sí, els fonaments del mateix i la investigació dels mateixos processos de l'obra audiovisual. L'autor d'una pel·lícula de creació pretén crear un objecte d'artístic.*
- 3. Creació: en les obres de creació es pretén reflexionar sobre el fet artístic audiovisual.*

Actualment, les noves tecnologies digitals han disminuït molt el seu cost, i han patit un acostament a la producció amateur, d'aquesta manera els joves realitzadors poden fer les seves produccions sense gastar-se tants diners per a la realització d'aquestes.

El gran problema dels curtmetratges és el mercat, ja que no n'hi ha cap de definit i no hi ha un lloc per exhibir-los comercialment.

Però, per altra banda trobem molts festivals, certàmens i concursos cada any.

HISTÒRIA DELS CURTMETRATGES

Es pot considerar que el cinema va néixer oficialment el 28 de desembre de 1895, quan els germans Lumière van mostrar als espectadors un dels seus primers films, "La llegada de un tren a la estación de Ciotat". Això es va estendre, i aquests tipus de pel·lícules, que sempre tractaven sobre moments de la vida laboral o familiar es van fer populars. Captaven l'atenció del públic, però qui va fer que el cinema fes un gir de 180 graus va ser Georges Méliès. Ell va canviar la visió del cinema, va fer que les pel·lícules incorporessin elements com la fantasia, la màgia... la ficció, amb curts com, "Viaje a la luna"(1902) o "Viaje a través de lo imposible"(1904).

En un inici i des de la invenció del cinema, s'ha utilitzat el curmetratge o formatcurt per poder mostrar al públic les noves idees i els avenços tecnològics. L'objectiu a més de presentar invencions novadores era el d'entretenir concentrant la informació en uns quants minuts.

A l'Exposició Universal de Chicago de 1893, Thomas Alva Edison va presentar el Kinescopi. Es tractava d'una espècie de caixa amb la que l'espectador podia veure una sèrie de fotografies que passaven tan ràpidament que donava la sensació de moviment. Amb aquest invent, neixia la possibilitat de rodar curmetratges ja que el kinescopi contenia pel·lícules de 16 metres com a màxim.

A principis del segle XX, amb el francès Geo Melies podem dir que neix la ciència ficció; va adquirir una màquina semblant a la dels germans Lumière i la va perfeccionar creant la primera sala de cinema al jardí de casa seva. Gràcies a una falla tècnica degut a que la màquina es va encallar en una de les escenes hi va haver un salt en el temps de grabació transformant un ómnibus en un carro fúnebre.

Durant aquesta época van proliferar la demanda de produccions ja que les sales de cine anomenades també nickelodeones (teatres a on es projectava un curmetratge a canvi d'una moneda de quinze centaus o nickel) es van multiplicar arreu del continent no americà i europeu.

El director David WarkGriffith va començar a filmar pel·lícules de major extensió o llargmetratges en contra de l'opinió dels seus caps que esatven convençuts que els espectadors no agüantaríen més de 25 minuts de pel·licula però s'equivocaven. A partir d'aquest moment, es va prescindir dels curmetratges que es van farcir més en els llargmetratges.

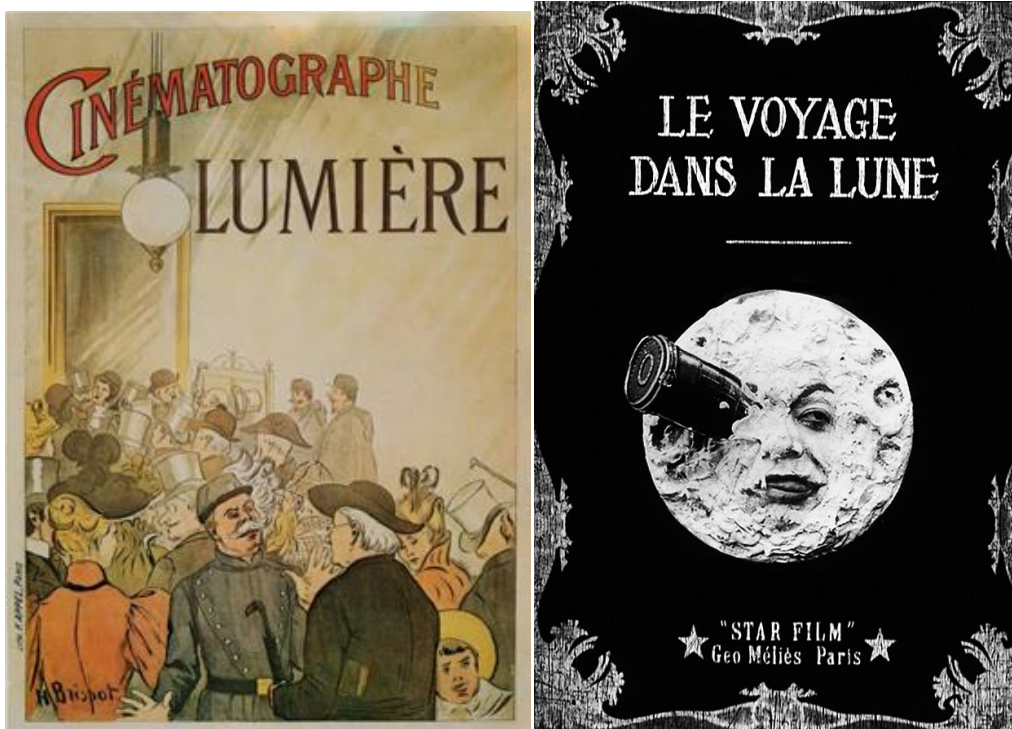
T. Edison i C. Pathé van patentar sistemes que sincronitzavenacció amb só que havien gravat prèviament. L'any 1927 va ser un any molt important pel cinema sonor amb la estrena de la pel·lícula "El cantor de Jazz" i el curmetratge "Shaw TalksforMovietone News". Va ser llavors quan tots els estudis van començar a produir pel·lícules parlants veient l'èxit aconseguit per la Warner Bros.

Al voltant dels anys 30, el més gran estudi d'animació fins ara, l'estudi Disney, va estrenar els seus primers curtmetratges animats. Walt Disney iniciava així una llarguíssima trajectòria artística que, com és ben conegut per nosaltres, n'està plena d'èxits.

Amb els anys 50, al arribar la televisió, es van donar importants canvis en els llargmetratges i en els curtmetratges no únicament pel que fa a la seva producció sinó també en la manera de exhibir-los. El format de 30 a 60 minuts es va popularitzar i en aquesta época hi va haver més proliferació dels curts.

Els curtmetratges documentals van sorgir com una nova expressió artística arrel de la Segona Guerra Mundial.

Gràcies al format del curtmetratge, molts joves es van introduir en el món del cinema especialment durant els anys 60 i 70. Arreu del món es van multiplicar les escoles de cinema, els estudiants realitzaven les seves pròpies produccions amb pel·lícules d'un cost molt baix i mitjans limitats però que servien per incentivar a nous realitzadors amb nous curtmetratges i llargmetratges. Cal destacar d'aquesta época a George Lucas, Steven Spielberg, Francis Ford Coppola, Quentin Tarantino i un llarg etcétera.

COM ES REALITZA UN CURT

La realització d'un curtmetratge es divideix en tres fases: pre-producció, producció i postproducció.

PRE-PRODUCCIÓ

SINOPSI I ARGUMENT

1. La idea

Tota producció cinematogràfica comença amb una idea, és el punt fonamental de partida de qualsevol guió. S'ha de saber de que es vol parlar. I per això s'han de respondre dues preguntes:

- Sobre que tracta la història?
- De qui tracta la història?

Cal deixar clar que un curt pot ser amb guió original, es a dir el guió escrit amb una idea original del propi guionista, o un guió adaptat, es a dir una adaptació de una novel·la o fins i tot d'una cançó, o bé el remake d'un altre film etc. El guionista se serveix de les histories: la memòria cultural (el bagatge adquirit com espectador impenitent és una de les fonts d'inspiració més fèrtils i habituals), la documentació específica (si una persona ens pot aportar coneixements d'una època, espai o camp professional determinats, les entrevistes a gent actual que hagi viscut o visqui experiències concretes sobre el particular ens donarà un ventall ampli de punts de vista que, indubtablement, nodrirà de matisos el treball i n'enriquirà més que cap altra font les possibilitats a l'hora d'establir situacions, llenguatge i personatges), les experiències personals (hi ha qui ha adquirit l'experiència vital a traves de llibres i qui ho ha fet simplement vivint. Les vivències particulars i circumstancials dels tómbos que dona la vida són la llavor més directa a l'hora de fer néixer una trama argumental) i l'ampliació de models psicològics (el guionista ha d'aplicar les reaccions dels seus personatges als esdeveniments de l'argument i les ha de justificar en un context temporal, geogràfic i/o històric concrets).

Un mètode aconsellable es que el guionista es pregunti, simplement, què faria jo o què faria el personatge implicat en aquesta situació? Que no és més que aplicar criteris personals i transferir-los a una figura i uns fets inventats. És a dir: <<posar-se en el lloc de l'altre>>.

El mètode més emprat, consisteix en col·locar l'arrencada d'una història al límit de la normalitat i sobrepassar-ne la frontera.

Un tret més a emprar quan s'inventen faules és la fixació del punt de vista com eix dramàtic de qualsevol situació.

Un altre joc que s'ha inclòs en moltes pel·lícules és el de la inversió de papers, que vol dir trastocar algun dels factors posats en joc per uns altres més insòlits i sorprenents.

2. Els personatges

Quan ja es te una mica la idea de sobre que anirà la trama del curtmetratge haurem de treballar sobre els personatges, donant-los una personalitat i unes característiques que poden anar des de unes línies fina a una biografia sencera. Els personatges poden ser principals o secundaris.

- *Personatges principals: són els que intervenen en l'acció amb més intensitat i tenen una influència decisiva en el desenvolupament de la història i en el desenllaç. Entre els principals, n'hi ha un que porta a terme l'acció principal, té la funció més rellevant en el desenllaç de la història: és el protagonista. Sovint el protagonista té com a adversari un altre personatge de característiques oposades: és el seu antagonista.*
- *Personatges secundaris: són els que intervenen poc en el transcurs de la narració.*

De la mateixa manera que es fa difícil determinar què va ser primer si l'ou o la gallina, i vist que el mateix passa entre la idea nucli i història, s'ha de convenir que tampoc es pot establir un ordre prioritari entre història i personatges. Tant pot ser que l'argument obligui a inventar-se'n uns quants, com que la força d'alguns d'ells exigeixi buscar-les-hi una acció adient. Sigui d'una manera o d'un altra, és ben sabut que els personatges són els que condueixen l'espectador pels entrebancs de la història, els que transmeten emocions vivències, i ens fan riure o plorar.

Pel que fa al treball del guionista, però, no tots requereixen la mateixa dedicació i compromís. El que es necessita per crear un bon personatge és l'aspecte físic, el tarannà i la biografia (la força dels personatges en un film resideix en el grau d'implicació que tindran en el conflicte general, en els conflictes puntuals entre uns i altres, i per col·lisions i hostilitats que ells mateixos provoquin. En definitiva, la justificació de la seva existència en el film), una personalitat ben definida (en el cinema sempre hi ha una concentració de significats) i l'evolució personal (la mecànica de la història presenta uns personatges i els enfronta a unes situacions en les quals han d'aconseguir alguna cosa, arribar a una fita determinada, arranjar o solucionar algun problema complex personal, aliè o col·lectiu).

3. L'argument

Una vegada coneixem bé el tema, sobre què i sobre qui tracta la nostre història es el moment de fer l'argument. L'argument seria una story-line desenvolupada, el resum, ni més ni menys, d'una història que volem novel·lar o guionitzar. És, per ser més exactes, la defensa de la història.

En aquest camí d'arrencada de què es disposa és de la idea general. Per tant, es tenen uns personatges que s'hauran de definir, i si es vol avançar en ferm, el primer graó a fixar serà el del conflicte. El conflicte és la base essencial d'una història d'esquema clàssic i el detonant de les expectatives de la trama perquè marca les fites que s'han de vèncer, el destí dels personatges, l'enfrontament a les circumstàncies, en fi, la medul·la vertebradora del guió, allò

que propiciarà l'interès de l'espectador. El conflicte, doncs, es fa indispensable en qualsevol història dirigida al públic majoritari.

4. L'estructura

Ja tenim un tema, uns personatges, un argument ara només ens queda estructurar-ho tot. La idea de dividir en tres parts un argument s'ha perpetuat al llarg del temps en el conte, el teatre, la novel·la, el cinema i la televisió. Sigui per actes, per unitats, per boccs, per etapes, o sigui per interrupcions arbitràries –com ens té acostumats la publicitat de la petita pantalla–, la trama argumental s'explica a l'espectador d'una manera progressiva amb tres inflexions que obeeixen a la necessitat de posar antecedents, desencadenar i/o complicar els fets i, finalment, resoldre'ls.

Així com tots sabem, els cànons clàssics estipulen que el transcurs dramàtic d'una història es fa en tres fases: Plantejament, Nus i Desenllaç.

Presentació:

- Introdueix i presenta els personatges principals.
- Estableix l'inici de la trama.

Nus:

- Desenvolupa la trama: Tota la superació dels obstacles fins arribar al clímax. El moment en que la trama arriba al nivell més alt de tensió.

Desenllaç:

- Resolució del clímax. On veiem els canvis dels personatges en conseqüència d'haver superat, o no, l'últim obstacle.
- El final estar molt relacionat amb el principi però té una nova perspectiva.
- Més sovint del que sembla, al guionista se li presenta el dilema de decidir quin Desenllaç convindrà a l'embolic que ha creat. Hi ha finals cinematogràfics lògics però previsibles, n'hi ha de sorprenents però increïbles, d'absurds però acceptables i, fins i tot, de possibles però del tot inconvenients... i és que en moltes històries importa més què voldria l'espectador que al final passés, que què pot passar en l'estricta realitat.

5. La sinopsis

La sinopsis es un resum molt breu i general de la trama. La sinopsis ha de respondre a les preguntes: Què?, qui?, com?, quan? i on?

Ja s'anunciava pàgines enrere que, més d'hora que tard, el guionista hauria d'escriure quelcom per vendre el projecte a gent no avesada a entendre les arideses tecnològiques d'un guió: la redacció de l'argument del film mitjançant la Sinopsi Argumental (o el

Tractament) com més detallada millor. Sense que això signifiqui, és clar, estendre's més del compte i fer-se pesat.

GUIÓ LITERARI

És l'etapa posterior a la sinopsi argumental on es fa la divisió per escenes. En aquest hi apareixen les accions, els diàlegs dels personatges, la localització i el temps. Els diàlegs tenen tres funcions: caracteritzar els personatges, aportar informacions importants i fer avançar la trama. El resultat d'això és l'esborrany del primer guió.

- Escena: Descriu accions que passen en un mateix temps i/o espai.

- Seqüència: Conjunt d'escenes que passen en un mateix temps i/o espai més o menys pròxims i que disposen d'una línia argumental amb un plantejament, un nus i un desenllaç dins de l'estructura general del film.

Existeixen una sèrie de convencions i normes a seguir a l'hora de treballar el format del guió:

- El nom d'un personatge, si té diàleg, s'escriu amb majúscules

- Els diàlegs apareixen centrats a la pàgina.

- El nom del personatge que parla s'escriu centrat i amb majúscules.

- Les acotacions sobre el comportament dels personatges quan parlen s'escriuen entre parèntesis i començant amb lletra minúscula.

- Els textos que apareixen en pantalla es posen entre cometes i en majúscules.

- Les referències a la càmera es fan en majúscules i han de ser escasses i imprescindibles. És el director i no el guionista el que posteriorment decidirà tots els plans en el guió tècnic.

GUIÓ TÈCNIC

A partir del guió literari es pot definir el guió tècnic. El guió tècnic és la transcripció escrita de les imatges i dels sons tal com apareixeran després a la pantalla.

-Els plans: Al guió tècnic s'han de detallar cada un dels plans que s'hauran de gravar per a la realització del curt.

-La càmera: Al guió tècnic també s'ha de precisar la posició de la càmera, l'objectiu, el tipus de pla i altres detalls que tenen a veure amb l'enquadrament.

-L'acció: L'acció que s'ha de desenvolupar en els plans.

-Banda sonora: S'inclou normalment a una columna a part on s'indiquen els diàlegs, la música i els efectes sonors i ambientals.

STORYBOARD

L'Storyboard és un conjunt d'il·lustracions mostrades en seqüència, és una prova de com serà tot el rodatge. L'Storyboard pot ésser dibuixat o amb fotografies. L'actor pot ésser diferent al moment de fer el rodatge definitiu.

Són una sèrie de vinyetes que ordenen la narració dels fets d'una pel·lícula. Donen una idea de com serà l'enquadrament i l'angle de visió del curt. Serveix com a guia per al director o la directora permeten així que puguin rodar les escenes sense seguir estrictament l'ordre lògic de la trama.

LOCALITZACIONS I ATTREZZO

Localitzacions és on es rodarà i attrezzo són els elements de decoració i ambientació que farem servir.

PLA DE RODATGE

És imprescindible tenir un pla de rodat; un document on organitzar tots els elements que hi intervindran, com ara la distribució d'allò que es filmarà cada dia, localitzacions, vestuari i elements de decoració, actors, equip tècnic, etc; per a que l'equip tècnic i l'equip artístic tinguin les seves dates planejades.

- Equip tècnic: qui s'encarrega de la càmera, el so, la direcció, etc.*
- Equip artístic: actors, actrius i extres que participen al rodatge.*

LES TASQUES DEL RODATGE

Les tasques que requereix un rodatge normalment són:

- 1. Els rols tècnics:*

Director/a: organitza tot l'equip per portar a terme el rodatge. És la persona que dirigeix tot el rodatge.

Tècnic/a de so: porta la perxa i s'encarrega de col·locar el micròfon al millor lloc per captar el so i que no aparegui a càmera.

Ajudant de so: porta els auriculars i controla que el so s'enregistri correctament.

Director/a de fotografia: s'encarrega d'il·luminar l'escena.

Operador/a de càmera: col·loca la càmera, busca l'enquadrament, s'assegura que la imatge sigui correcta i enregistra quan el director o la directora ho indica.

Ajudant de càmera: s'encarrega de transportar i muntar el trípod i ajuda amb les funcions de l'operador de càmera.

Script: fa un seguiment de tots els elements que apareixen a càmera perquè no es perdi la continuïtat entre pla i pla.

Claquetista: s'encarrega d'escriure i cantar claqueta abans de cada presa.

Elèctrics: responsables de tot el cablejat.

Director/a artístic/a: s'ocupa dels elements estètics i decoratius del pla.

2. Els rols artístics:

Actors i actrius: interpreten els personatges del curtmetratge. Han d'estudiar els diàlegs del guió, treballar la personalitat del personatge, assajar i actuar davant la càmera.

Figurants: són les persones que apareixen al pla formant part d'un ambient (en un bar, en una aula, etc.).

PRODUCCIÓ

La producció és la part on es dona vida al previ treball fet a la pre-producció. A la producció el que es fa primer es visualitzar la localització on es rodarà i assegurar-se de que es un lloc adequat sense cap anomalia, s'ha de donar el pla de rodatge als actors i el guió per a que es fiquin en el personatge donar-los la roba que tindran que portar i maquillar-los .En aquesta part de la producció s'incorporen l'equip de càmeres, els tècnics de so, l'equip d'attrezzo, els il·luminadors, etc.

CÀMERA

Càmera és el nom genèric de diversos sistemes o aparells per a capturar imatges fixes o en moviment. El seu nom prové del llatí càmera que significa "habitació" o "cambra".És important, a l'hora de gravar un curt o una pel·lícula, tenir una bona càmera i saber be com funciona, el tipus de plans, el moviment, etc.

Una càmera de vídeo és un dispositiu portàtil per enregistrar vídeo i so en el mateix suport. Per tant, combina les funcions d'una càmera de televisió amb les d'un vídeo, d'aquí ve el seu nom, vídeo-càmera d'aquests dos termes. És una evolució tecnològica de la generació anterior, que involucrava dues unitats separades.

En la dècada de 1960 van aparèixer les primeres unitats portàtils, que consistien en una gravadora de vídeo portàtil i una càmera. El primer model va ser el Portapak (Sony DV-2400), llançat el 1967, és el principi del vídeo d'aficionat.

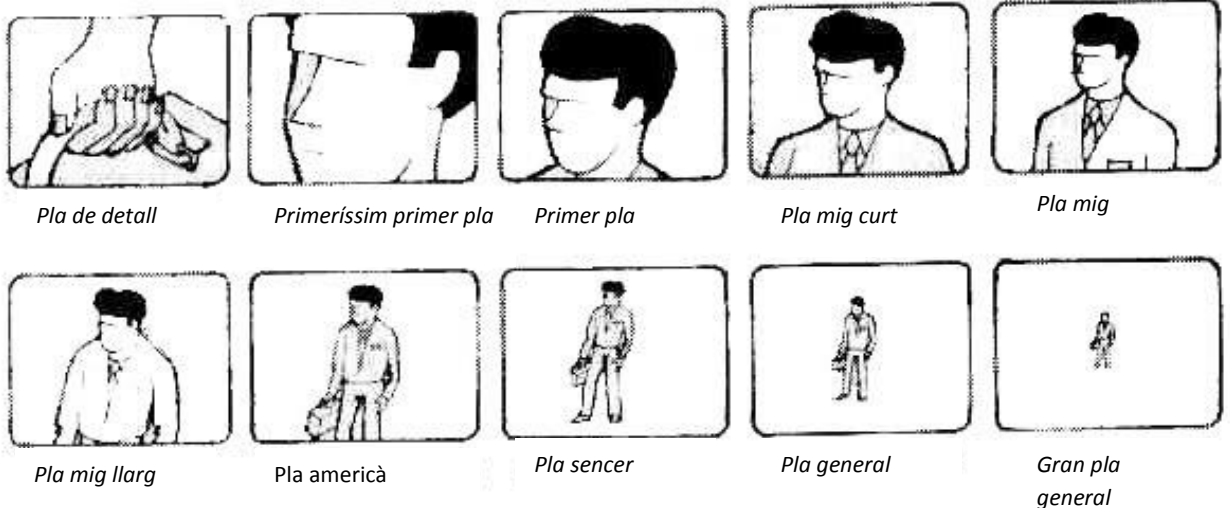
1. Els plans

Un pla és, en les arts audiovisuals, l'espai escènic (personatges, objectes, paisatges) que capta l'objectiu de la càmera des que s'inicia la filmació fins que es deté. El poder narratiu d'una imatge depèn en gran mesura del pla.

Tipus de plans:

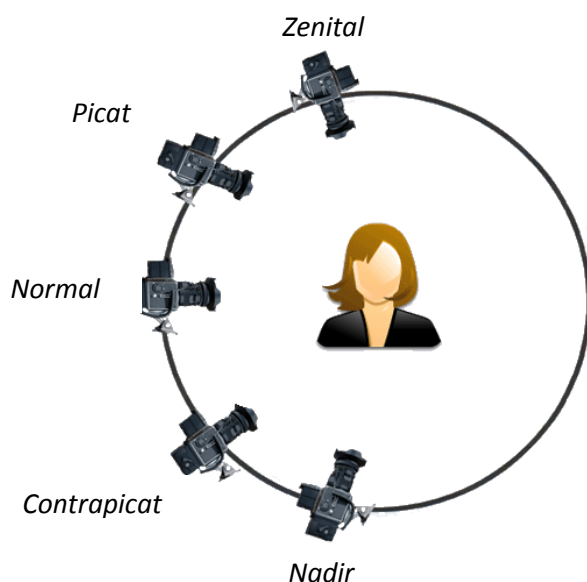
- *Gran pla general (GPG): l'enquadrament mostra una visió global de l'entorn per situar el conjunt dels elements. La figura humana pot o no aparèixer i en qualsevol cas queda difuminada com un element més de l'escenari.*
- *Pla general (PG): mostra també un escenari amb una visió global, però en aquest cas la figura humana té rellevància. Fins i tot pot arribar a ocupar un terç del pla.*
- *Pla sencer (PS): recull la figura humana en la seua totalitat, de cap a peus.*
- *Pla americà (PA): mostra la figura humana des del cap fins als genolls o malucs.*
- *Pla mig (PM): mostra els personatges de cintura cap amunt. S'utilitza sovint per a escenes amb dos personatges.*

- *Pla mig llarg (PML): apareix la figura humana tallada a l'altura de la cintura.*
- *Pla mig curt (PMC): apareix la figura humana tallada a l'altura del pit.*
- *Primer pla (PP): pla del rostre del personatge. Serveix per mostrar la intimitat del personatge, l'expressió dels seus sentiments.*
- *Primeríssim primer pla (PPP): mostra un rostre tallat des de la barbeta fins al front.*
- *Pla detall (PD): pla molt proper que destaca un objecte o capta l'expressió d'un personatge o recull una xicoteta part del cos humà (un ull, un nas, una orella...).*
- *Pla/Contraplà: si volem enregistrar una conversa o un duel, aquest és el recurs cinematogràfic adequat. Té les seves normes:*
 - *Al rodatge, gravarem en primer lloc l'acció d'un dels personatges. Després, mourem la càmera i filmarem l'acció de l'altre personatge. Haurem de vigilar amb la continuïtat: no poden haver-hi errors que delatin que les accions s'han gravat en moments diferents (canvi de pentinat, de vestuari, salts de llum).*
 - *Haurem de planificar la posició de la càmera per respectar l'eix, perquè si no la narració perdria versemblança. L'eix és la línia recta imaginària que uneix els personatges. Podem posar càmeres a un costat d'aquest eix en un radi de 180º.*

Variacions dels plans segons l'angulació de la càmera:

- *Normal: L'eix de la càmera és perpendicular al rostre del personatge. Acostuma a tenir un valor expressiu de normalitat.*
- *Picat: És l'angle format per la càmera que enregistra de dalt cap a baix. S'utilitza per fer més petit el subjecte, per denotar inferioritat, submissió o aclaparament. També es pot fer servir per presentar millor un paisatge o una multitud.*
- *Contrapicat: És l'angle de la càmera que enregistra de baix a dalt. Reforça el valor expressiu. El subjecte queda engrandit.*
- *Zenital: pla fet des de dalt, mostrant una imatge a la vertical.*
- *Nadir: la càmera se situa completament per sota del personatge, en un angle perpendicular a terra.*

2. Moviment de càmera

Com que, a més d'enquadrar, la càmera pot moure's en tots els sentits –amb els steady cam i les càmeres programades per ordinador, les possibilitats són infinites–, qualsevol desplaçament repercuteixen la narrativa i conté elements de descripció i significació a afegir al relat.

Quan es roda en càmera fixa, la càmera resta immòbil sobre un suport i enregistra tot allò que hi passa per davant. En els primers anys del cinema la càmera fixa era molt habitual en totes les produccions.

Quan la càmera no està fixa, distingim tres tipus de moviment: la panoràmica, el tràveling i el moviment lliure.

1. La panoràmica és el gir de la càmera sobre el seu propi eix. Pot ser horitzontal, vertical o obliquo. Generalment la panoràmica es fa servir per descriure un escenari o bé per relacionar elements de la mateixa escena però que no apareixen al mateix quadre.
2. El tràveling (travelling en anglès) és un moviment que desplaça la càmera d'un lloc a un altre, normalment sobre uns rails. Segons els moviments distingim entre tràveling lateral o frontal.
 - ❖ Parlem de tràveling lateral quan la càmera va movent-se lateralment, normalment seguint -des del costat- el moviment d'un personatge.
 - ❖ Parlem de tràveling frontal és quan la càmera es mou cap endavant o enrere: o bé seguint un personatge que es mou o bé apropant-s'hi o allunyant-se'n.
 - El tràveling circular és aquell en què la càmera gira en cercle al voltant del personatge.
3. El moviment lliure és quan la càmera es mou sense seguir un ordre concret. Pot ser amb grua o sense grua (quan porta la càmera una persona a sobre).

3. El tríode

És l'artefacte que ajuda a estabilitzar la càmera. Ens permet triar l'altura i la inclinació del pla i evitar els moviments mentre s'està rodant.

La càmera se subjecta al tríode mitjançant la sabata, que s'hi cargola.

Un cop seleccionat el pla, el tríode s'estabilitzarà (segons la imatge que filmem) perquè la imatge no aparegui inclinada. El tríode també ens ajuda a fer plans amb posicions de càmera més creatives.

4. Tempo i ritme

El conjunt de la planificació, el dimensionat de l'enquadrament, les accions dels personatges i els moviments de la càmera, constitueixen el que en podríem dir "la melodia visual" de la pel·lícula, mentre que el nombre de plans de qualsevol escena i el ritme de muntatge que s'adopti, en seria "l'acompanyament rítmic". Melodia i ritme són "la música" del film, i la suma d'ambdós ve a ser l'anomenat tempo, es a dir, el temps que hipotèticament es necessita per contar una història amb la singularització adequada als propòsits, però també el grau de simplificació o complexitat en què es dibuixaran els personatges, l'estilització o el realisme amb què es presentin els fets, la solemnitat o la minimització de les parts narrades, l'agressivitat o suavitat emprada en

la demostració dels detalls, en definitiva: l'estil; que no és sempre el mateix per a cada història, ni el que li cal a cada gènere.

LA LLUM

La il·luminació és un element imprescindible i importantíssim per al llenguatge cinematogràfic, ja que crea l'ambient per explicar una història. Gràcies a la llum, obtenim ombres, creem arrugues, rejuenim als nostres personatges, els realcem o fins i tot podem crear-los efectes psicològics en funció de la llum de l'escena; i tot això 'fent ús dels diferents tipus d'il·luminació!

Els cineastes han utilitzat la il·luminació des dels començaments del cinema. En la seva història, la il·luminació es nodria segons els avenços tècnics de l'època. Cal ressaltar, que en l'època del cinema en blanc i negre, els professionals adquirien unes cotes de perfecció fotogràfica altíssimes, de contrastos entre llums i ombres, ja que a causa de l'absència de color era molt més difícil il·luminar.

Hi ha tres tipus de llum:

- *Llum natural: la font és la llum del sol. Aprofitar-la és molt aconsellable, però hem de tenir en compte que canvia segons l'hora, el temps que fa o l'estació de l'any.*
- *Llum artificial: la font és la llum elèctrica d'una làmpada o una bombeta. L'emprem sobretot en escenes d'interior. Hem de tenir en compte la tonalitat del blanc (sobre la pell dels personatges) i hem d'evitar una llum plana o de tub fluorescent.*
- *Contrallum: si gravem un personatge que té una font de llum darrere, ens quedarà fosc.*

EL SO

Un so està constituït per tres fets sonors en el film, com són les veus, els sorolls o efectes sonors i els sons musicals. El fet sonor d'aquesta forma, pot ser definit des de l'amplia perspectiva particular organitzativa dels seus fets; alçada, ritme, timbre, etc., que correspon als codis pròpiament musicals, o en relació amb una nova realitat que s'involucra, en aquest cas, la imatge, generant codis de procedència.

1. Les veus

Sobre la veu o el parlat, el primer codi que apareix com a important és la llengua, és a dir, el idioma amb el qual el personatge s'està comunicant.

-Veu In: És la que procedeix d'un parlant enquadrat. La presa directa s'associa al que és verídica, on el visual i el audible ha estat registrats de forma simultània, a més d'aportar a aquesta veritat el fet de connotar un emplaçament real de la font sonora amb relació a la presa.

-Veu Off: És la trucada fora de camp, proveeix de una font sonora exclosa de la imatge de manera temporal, es el cas en que per el moviment de la càmera el personatge queda eclipsat i només s'escolta la seva veu, per després tornar a estar junts, el visual i el audible.

-Veu Over: És aquella veu fora del camp que proveeix d'una font exclosa de manera radical de l'univers representat, com ho es la veu narradora. La veu over o fora de camp, pot complir diverses funcions:

-Unió temporal entre seqüències distintes

-Recopilar en una unitat superior seqüències autònomes

-Funció introductiva o de emmarcament.

2. Els sorolls o efectes sonors

Els sorolls a diferència de la veu (llengua), ens condueix cap a un món més natural, menys capaç de denominar significats precisos. Però, també aquí es possible fer distincions entre:

-Soroll In: Soroll en camp, aquest tendeix a engrair la veracitat de lo visible, o sigui, reproduir el més fidelment possible el que seria una situació real.

-Soroll Off: Soroll procedent d'una font diegètica no enquadrada, aquest pot aparèixer com a nexa entre diferents imatges d'una seqüència, per ex. soroll de gent en un mercat.

-Soroll Over: Soroll procedent d'una font fora del camp radical, aquest pot assumir una funció narrativa més abstracta, funcionant per exemple, com tall entre una seqüència i una altre.

3. La música

En el cas de la música, la seva intervenció In o Off, es bastant menys freqüent que en el cas de la paraula o els sorolls, en canvi, la seva intervenció Over és la més comú, la qual actua com acompanyament de l'escena generalment. La vinculació de la música amb la imatge en alguns casos pot ser evolutiva i no tant clarament definida, com seria un cas en que la música que acompanya una escena (Over), a causa del moviment de càmera els cantants quedin en l'enquadra passant de ser Over a In, per posteriorment a causa d'aquest mateix moviment de càmera, quedar novament, fora de l'enquadra assumint així la categoria Off, posat que la presència dels músics en escena ja hauria sigut descoberta anteriorment. Es a dir, compleix una funció més descriptiva o de contrasentit.

4. El silenci

L'efecte de l'absència de un so musical no deu ser sobreestimat; sempre ha existit en els realitzadors l'intent d'ignorar els silencis musicals en la mescla de la banda de sorolls. El silenci musical es pot percebre en tres nivells:

-Silenci diegètic: Correspondria a deixar l'àudio dels sons inscrits en la pantalla, o sigui, els sorolls de un automòbil, el vent i altres. Un so diegètic sense música, pot funcionar efectivament en la construcció d'un espai diegètic més immediat, més palpable.

-Silenci no-diegètic: quan la banda sonora manca de tot so, aquest pot assumir connotacions tant oníriques, com còmiques.

-Silenci estructural: Passa quan un so present prèviament en la pel·lícula es després posat en el mateix punt estructural corresponent, o sigui, ens genera l'expectativa de voler tornar a escoltar-lo.

Hem d'anar amb compte amb l'enregistrament del so per captar correctament tant els diàlegs com el so ambient.

Micròfon: ha d'estar posicionat en direcció a la font sonora que volem enregistrar (capta allò que té davant quan treballem amb micros direccionals). Hem de controlar que no aparegui a la imatge i que no interfereixi en l'acció dels personatges.

Perxa: suport del micro. La fem servir per col·locar el micro a prop de la font sonora. Té trams extensibles per adaptar-la a diferents distàncies.

Auriculars: van connectats a la càmera i ens serveixen per controlar que es capta correctament el so.

POSTPRODUCCIÓ

El procés de postproducció comença amb la captura de les imatges. La captura consisteix en bolcar el senyal de vídeo captada per una càmera en cinta magnètica, o en disc dur, a l'estació de treball, per a la seva posterior edició.

Aquest procés pot suposar la digitalització del senyal de vídeo, quan aquesta hagi estat captada de manera analògica, o simplement la còpia d'arxius digitals d'un suport a un altre, quan la gravació hagi estat realitzada directament en suport digital.

AMBIENTACIÓ MUSICAL I SONORA

La forma de relació entre música i imatge a través de les tres dimensions sonores (In-Off-Over), es bastant amplia, podent anar des de el naturalisme d'una font que emet un programa quasi casual a través de la radio a un fals realisme d'un escenari musical, com introduccions orquestrals en les quals l'orquestra desapareix; l'èmfasi retòric en escenes plenes de dramatisme i sentiment, comiats, reconeixement, drames, etc. al acompanyament discret en escenes de transició, o moments narrativament menys forts; del brusc curt a la unió de seqüències adjacents, etc.

Al interior de les possibles relacions entre la música de fons i la imatge es poden establir codis de interacció propis a la situació particular de la música en quant a tal. D'aquesta manera, podem mencionar l'existència de codis musicals i codis cinemàtics. Els rols globalitzants de la música de fons poden ser reduïts a dues tendències; Semiòtica o Psicològica.

La característica semiòtica de la música, té relació amb el caràcter formal amb que la música entra en relació amb la imatge, el que l'acosta a la idea del tractament "en contrapunt" de la música.

La segona tendència fa relació a un estat més perceptiu (passiu) de la música de fons en el film, el que l'acosta a la idea del tractament "en paral·lel" de música i imatge.

L'ambientació sonora o musical és necessària per entendre l'acció o incrementar l'emoció de l'espectador.

Els passos a seguir a la postproducció d'àudio:

- Visionat/anàlisi de les imatges.*
- Identificació dels moments on cal afegir música o efectes.*
- Elecció de les músiques i efectes sonors.*
- Edició i muntatge musical i sonor.*
- Pre-mescla.*
- Mescla.*
- Gravació en el format o suport necessari.*

CORRECCIÓ DE COLOR

El color és una experiència sensorial que es produeix gràcies a tres factors:

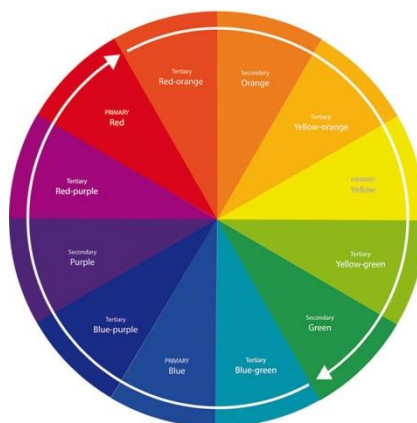
- Una emissió d'energia lluminosa. El color està directament relacionat amb la llum ja que, com es evident, sense llum no es perceben els colors. Fins i tot, encara que hi hagi llum en el nostre entorn, depenent de les seves característiques, tindrem distintes apreciacions dels colors o objectes.
- La modulació física que les superfícies dels objectes fan d'aquesta energia.
- La participació d'un receptor específic: la retina. L'ull humà conté tres tipus diferents de receptors de color, que són sensibles a la llum vermella, verda i blava (RGB: Red, Green and Blue).

Els colors poden ser additius i sostractius. Els colors additius són vermell, verd i blau; combinant un d'aquests colors primaris amb un altre de proporcions iguals produeix els colors sostractius: cian, magenta, groc.

- Cian és l'oposat a vermell (+G +B -R)
- Magenta és l'oposat a verd (+R +B -G)
- Groc és l'oposat a blau (+R +G -B)

A l'hora de combinar els colors pigmentaris hem de diferenciar entre colors primaris i secundaris:

- *Colors primaris: vermell magenta, blau cian i groc cadmi. No es poden obtenir per la mescla d'altres colors i són la base de tots els restants.*
- *Colors secundaris: verd (pigment verd Esmeralda), violeta (blau ultramar) i taronja (vermell vermelló). Resultat de la mescla de dos primaris a parts iguals. Cada color secundari es complementari del primari que no intervé a la seva elaboració.*

Roda de color: *En aquesta roda és pot observar la complementarietat dels colors primaris i secundaris.*

Vectorscopi: *És en realitat un oscil·loscopi especialitzat que mostra la part de senyal de vídeo en la qual es codifica la informació de color.*

Histograma: L'histograma mostra la distribució dels valor de luminància d'un frame de vídeo.

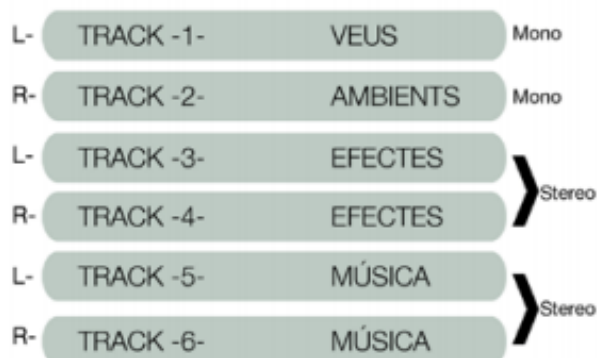
Monitor de forma d'ona: Segurament el més utilitzat, ans ajuda bàsicament a determinar si alguna part de la nostra imatge esta fora de rang en termes de llum (luminància) i cromà (saturació).

RGB Parade: El RGB Parade es l'encarregat de mostrar la component de cada color en tres columnes. Útil per poder comparar les components de dos Plans.

Corrector de color de 3 vies: És l'eina més versàtil dels programes d'edició per poder modificar la llum i el color de les nostres imatges.

CORRECCIÓ D'ÀUDIO

Quan treballem amb àudio ens pot arribar informació pels dos canals, això no vol dir que sigui estereofònica. Si conté el mateix so en els dos canals és monofònic. Si pel contrari, disposem d'una informació on els canals mantenen una relació acústica entre ells mateixos, estem parlant d'un so estereofònic. Els programes d'edició permeten configurar les pistes d'àudio en format mono o bé estèreo.

AUTORIA

És l'organització i l'estructuració del contingut audiovisual, des d'una perspectiva estètica i funcional, aconseguint accés interactiu a aquest i basat en el suport òptic i digital DVD. Els principis de l'autoria són: funcionalitat i estètica.

EDICIÓ

Edició de vídeo

L'edició de vídeo consisteix a seleccionar i ordenar la seqüència de plànols que s'han registrat prèviament amb la finalitat de crear un relat audiovisual que tingui sentit narratiu i estètic.

Hi ha tres tipus d'edició: el muntatge de filmació, que consisteix en el copiat i enganxat manual de cel·luloide, l'edició electrònica amb magnetoscopi, o edició lineal, on es copia directament el material rodat de cinta origen a cinta destí per tall, i la edició per mitjans informàtics, o edició no lineal, on es treballa amb els arxius audiovisuals prèviament digitalitzats, que es manipulen de manera virtual per després exportar-los al suport físic necessari.

Taller Audiovisual edita els seus treballs pel mètode d'edició de vídeo no lineal, ja que és el sistema que ofereix major facilitat de muntatge, minimitza el temps de treball i brinda un ampli ventall d'efectes i possibilitats.

Edició d'àudio

Un altre dels elements indispensables en qualsevol producció de vídeo és el so. En tota producció corporativa bàsica hi haurà una sintonia de fons, alhora que una o dues veus de locutors. En algunes ocasions més, el client pot sol·licitar aparèixer en el seu vídeo a manera d'entrevista, per la qual cosa entra en escena un nou element de so.

L'edició d'àudio consisteix en acoblar tots els elements de so que participaran en la producció, evitant la seva saturació o distorsió, i sempre buscant una harmonia estètica.

Part pràctica

PRE-PRODUCCIÓ

SINOPSI I ARGUMENT

1. La idea

A la pluja d'idees vaig tenir unes quantes que en requerien bastant pressupost de diners. Donant-li voltes vaig arribar a la conclusió d'utilitzar a amics meus com actors (concretament companys de classe perquè així a part de passar-nos-ho bé i tenir una bona experiència ens quedaria el record gravat per a tota la vida) i rodar amb material de fàcil accés (material que pugui aconseguir sense gastar-me una gran quantitat de diners ja sigui demanant a coneguts o utilitzant el meu propi). Rodar fora del voltant de Catalunya se'm feia molt complicat per temes de transport i horaris dels actors, així que vaig prendre la decisió de fer-ho a Castelldefels i incloure alguna escena fora per ampliar el contingut del curtmetratge.

Realment, la idea del meu curt i la manera de treballar-ho s'ha tingut que adaptar a els recursos ja esmentats.

La idea que més il·lusió em feia, i la que he acabat realitzant, tracta sobre un grup de tres amics adolescents. Com tota bona història hi ha d'existir un conflicte. La meva idea era crear un conflicte que semblés de poca importància però acabar els curt donant-li un gir a tota la història. El meu objectiu és donar suport a la comunitat LGTB.

2. Els personatges

En el procés de crear la meva peça audiovisual els personatges han estat una creació molt divertida i que m'ha entretingut molt. Tenir el poder de ser el creador de la personalitat d'uns caràcters realment val la pena i es entretingut. La meva història, la qual explicaré a continuació, es centra en tres personatges principals. No obstant això he fet ús de molts altres i fins i tot de personatges secundaris. Les personalitats que he definit realment serien les dels tres principals. Son un grup de tres amics, dues noies i un noi. Començaré explicant el noi ja que dels tres principals és el que jo diria que té menys protagonisme encara que no per això menor importància. Es diu Marc, és un noi d'uns 18 anys, la base del conflicte. Té una personalitat molt plana ja que ni amb les seves dues millors amigues és capaç de ser ell mateix o de mostrar sentiments afectius o de preocupació, és un noi bastant egoista si parlem en quant a temes d'amistat o de les persones que li envolten, ja que ell només es preocupa realment per el que li interessa i no per els problemes que algú pugui tenir o ell mateix pugui causar. Parlant així podríem concloure amb que en Marc és un noi interessat que realment només vol passar-s'ho bé i que té les amistats que té perquè porta des de ben petit amb elles. La Cris i la Mireia, totes dues de 17 anys, son pols oposats i com es sol dir "els pols oposats s'atrauen". La Cris és una noia més aviat coqueta, que li agrada arreglar-se i li importa molt el físic, fins i tot podríem dir que és superficial i jutga a les persones sense conèixer-les, viu en el seu propi món perfecta i apart de la Mireia i en Marc no li importa molta gent més. En canvi, la Mireia és més oberta de ment, molt més liberal i realista, no té un caràcter dur encara que amb si mateixa ho sigui. La combinació entre la Cris i la Mireia és perfecta i es complementa, són el típic odel de "millors amigues".

3. L'argument

La Mireia s'aixeca a casa d'uns amics que havien fet una festa, recull les seves coses i surt per la porta, una vegada fora truca per telèfon i li diu a la seva amiga Cris que ja arriba. La Mireia, la Cris i un altre amic, el Marc, estan berenant a una cafeteria passant-s'ho bé i les dues noies, sutilment, miren al noi donant a entendre que els agrada. La Cris i la Mireia surten maquillant-se i preparant-se per a una festa i la Cris entra a una botiga i roba una ampolla d'alcohol, després es troben amb la resta dels seus amics a la platja on fan una festa. La Mireia es asseguda sola a la sorra quan ve la Cris a parlar amb ella, les dues es confessen que els hi agrada en Marc i es comencen a barallar quan justament un altre amic, en Joan, les separa. Al matí següent la Mireia dorm i en Joan la pica per parlar amb ella, tenen una conversa de com d'immadura havia sigut la baralla i de que no podien acabar la seva amistat per un noi. En Joan li ofereix a la Mireia que se'n vagi amb la Cris a Tossa de Mar on el seu pare lloga un apartament els caps de setmana i accepten. Van a Tossa en cotxe i es reconcilien. Passen un cap de setmana "al·lucinant" i quan tornen a casa la primera persona que veuen es a en Marc. Hi ha un moment de silenci que no saben que fer i de cop i volta les dues comencen a córrer i se'n van juntes.

4. Estructura

- *Presentació: La presentació va des de la primera escena, que es la que s'aixeca d'una festa, fins l'escena de la platja, just abans de que comenci la baralla. Només situa una mica el fil de la història.*
- *Nus: va des de la baralla de la platja fins a quan tornen del seu viatge a Tossa i veuen a en Marc. Es veu tot el que es el conflicte en si.*
- *Desenllaç: És el desenvolupament de la història, com acaba i com es resol aquest conflicte. Per tant, es des de l'escena que veuen a en Marc fins a el final del curt, crèdits inclosos.*

5. Sinopsis

Aquest curt tracta sobre un grup d'adolescents; la Cris, la Mireia i en Marc; que entren en conflicte entre ells però realment és un conflicte amb ells mateixos i qui realment són.

GUIÓ LITERARI

ESCENA 1: FESTA EN UN CASA INTERIOR DIA

La Mireia, una noia de 17 anys, s'aixeca al matí a una casa d'un amic que ha fet una festa. Tothom està dormint i ella agafa les seves coses i surt per la porta. Truca per telèfon.

MIREIA

Acabo de sortir. Ja arribo Cris.

COMENÇA PISTA 1+TITOL

ESCENA 2: CAFETERIA EXTERIOR DIA

La Mireia i dos amics seus, la Cris i el Marc, es troben a una cafeteria parlant i rient.

L'ESCENA ES MUDA JA QUE LA PISTA 1 CONTINUA

CRIS

(mira sutilment al Marc fent entendre que li agrada)

MIREIA

(fa el mateix que la Cris)

ESCENA 3: LAVABO INTERIOR NIT

La Mireia i la Cris s'estan maquillant al lavabo.

L'ESCENA ES MUDA JA QUE LA PISTA 1 CONTINUA

ESCENA 4: SUPERMERCAT INTERIOR NIT

Es veu a la Cris robant una ampolla d'alcohol a un Badulaque.

L'ESCENA ES MUDA JA QUE LA PISTA 1 CONTINUA

ESCENA 5: PLATJA EXTERIOR NIT

Les dues noies es troben amb tots els seus amics a la platja i festegen.

La Mireia s'asseu a terra mentre juga amb un encenedor i la Cris s'apropa.

LA MUSICA ES QUEDA DE FONTS I S'ACABA

CRIS

Ei! Que et passa?

MIREIA

No res.

CRIS

Et conec. Se que et passa alguna cosa.

MIREIA

No, de veritat, parides meves. Ja se'm passarà. No et preocupis.

CRIS

Que jo també t'he de dir una cosa. Va tu primera.

MIREIA

Doncs que...

CRIS

M'agrada el Marc

MIREIA

Que?!?

CRIS

Si, ja se que et sorprendrà però...

MIREIA

No, de tu no em sorprèn

CRIS

Que dius?

MIREIA

Sempre ho has fet això

CRIS

Sempre he fet que?

MIREIA

Això. El Marc es el nostre amic des de que érem petites, mai t'ha agradat i quan saps que a mi m'agrada doncs a tu també t'ha d'agradar.

CRIS

A tu també t'agrada? El que et passa es que saps que jo ho puc aconseguir i ets una envejosa de merda.

Apareixen Joan i agafa a la Mireia per que s'assegui.

MIREIA

Que m'has dit?

JOAN

Va tranquil·la...

MIREIA

No

ESCENA 6: CASA MIREIA INTERIOR DIA

Es veu a la Mireia dormint i de cop i volta piquen a la porta i ella escolta com un xiulet. S'aixeca i va a obrir la porta. Es el Joan. Agafen cereals i mentre puguen les escales comencen a parlar.

JOAN

Com estàs?

MIREIA

Com creus que estic...

Entren a l'habitació de la Mireia i s'enfoca una fotografia de la Cris i la Mireia.

JOAN

Escolta has de parlar d'això. Si no vols fer-ho amb la Cris fes-ho amb mi.

MIREIA

No ho se. Em dona igual ja

JOAN

No et dona igual. Va, si continueu així les dues no us tornareu a parlar mai.

MIREIA

Però tu vas veure el que em va dir. No es normal, sincerament.

JOAN

Si però ara no em diràs que no vols arreglar les coses. Mira jo no se perquè us heu barallat, només se que la vostra relació no val tan poc i serieu molt immadures si no acabeu amb això el més aviat possible.

MIREIA

Ja...

JOAN

Te'n recordes del pis de Tossa...?

MIREIA

Si...

JOAN

Un cap de setmana. La Cris i tu. Us aniria bé.

MIREIA

M'encantaria però...

JOAN

No diguis més i comença a fer la maleta.

La Mireia abraça al Joan.

ESCENA 7: TOSSA DE MAR EXTERIOR DIA

COMENÇA PISTA 2 + FILTRE A LA IMATGE

La Mireia i la Cris van en cotxe fins a Tossa de Mar i passen el cap de setmana a la platja on es reconcilien. Tornen dormides al cotxe.

ESCENA 8: FINAL

PISTA 2 + FILTRE A LA IMATGE ACABA

Les dues surten del cotxe i està el Marc esperant-les. Es miren i comencen a córrer.

COMENÇA PISTA 3 + CREDITS

GUIÓ TÈCNIC

Seqüència	Escena	Pla	Tipus de pla	Àudio	Moviment	Guió literari	Temps
1	1	1	PP	Silenci	“zoom out” fins a PG	La Mireia s’aixeca a una casa on han fet una festa.	21”
2	1	2	P americà	Silenci		Es posa els pantalons.	10”
3	1	3	P de detall	Silenci		Es posa les sabates.	5”
4	1	4	PM	Silenci		Camina mirant a una noia.	2”
5	1	5	PP	Silenci		Surt la noia dormint.	3”
6	1	6	PM	Silenci		Continua caminant fins la nevera.	2”
7	1	7	PP	Silenci		Agafa una cervesa.	3”
8	1	8	PM	Silenci		Camina amb la cervesa a la ma.	3”
9	1	9	P de detall	Silenci		Però veu que hi ha aigua i l’agafa.	3”
10	1	10	PM	Silenci		Beu aigua.	2”
11	1	11	PM	Silenci		Beu aigua.	4”
12	1	12	PM	Silenci		Passa caminant sobre un noi i li deixa l’ampolla al seu costat.	7”
13	1	13	PM	Silenci		Obre la porta.	1”
14	1	14	PM	Ambient		Truca a la seva amiga Cris.	5”
15	1	15	PM	Veu 1		Mireia: Acabo de sortir. Ja arribo Cris.	4”
16	1	16	PG	Pista 1		Surt al carrer.	5”
17	2	1	PM	Pista 1		La Cris i en Marc son a una cafeterís parlant.	4”
18	2	2	PS	Pista 1		Arriba la Mireia i entra per la porta.	1”
19	2	3	PS	Pista 1		Entra.	98”
20	2	4	PS	Pista 1		Entra.	1”
21	2	5	PM	Pista 1		S’asseu.	7”
22	2	6	PM	Pista 1	“rotació de càmera”	Tots riuen.	5”
23	2	7	PP	Pista 1		En Marc parla.	2”

24	2	8	PM	Pista 1		Estan passant una tarda agradable.	3''
25	2	9	PP	Pista 1		"	1''
26	2	10	PM	Pista 1		"	4''
27	2	11	PP	Pista 1		"	3''
28	2	12	PM	Pista 1		"	3''
29	3	1	P americà	Pista 1		La Cris i la Mireia s'estan maquillant.	4''
30	4	1	P americà	Pista 1		La Cris agafa una ampolla d'alcohol.	4''
31	4	2	PG	Pista 1	"rotació de càmera"	La Cris surt per la porta.	3''
32	5	1	PG	Pista 1	"rotació de càmera"	Festa a la platja.	7''
33	5	2	PM	Pista 1		Festa a la platja.	3''
34	5	3	PM	Pista 1	"rotació de càmera"	Festa a la platja.	5''
35	5	4	PP	Pista 1		Festa a la platja.	4''
36	5	5	P americà	Pista 1		Festa a la platja.	3''
37	5	6	PG	Pista 1		Arriben Mireia i Cris.	1''
38	5	7	PM	Pista 1	"rotació de càmera"	Arriben Mireia i Cris.	10''
39	5	8	PP	Pista 1		Saluden.	3''
40	5	9	PG	Pista 1	"rotació de càmera"	Saluden.	4''
41	5	10	PP	Pista 1	"rotació de càmera"	S'asseuen.	2''
42	5	11	PG	Pista 1		Festa a la platja.	11''
43	5	12	PG	Pista 1		La Mireia obre la motxilla i treu l'alcohol.	2''
44	5	13	P de detall	Pista 1		Agafa els gots	4''
45	5	14	PG	Pista 1		Reparteixen els gots.	4''
46	5	15	P de detall	Pista 1		"	4''
47	5	16	PM	Pista 1			6''
48	5	17	P de detall	Pista 1		Serveix l'alcohol.	3''
49	5	18	PM	Pista 1		"	4''
50	5	19	PPP	Pista 1		Una noia beu.	4''
51	5	20	PM	Pista 1			4''
52	5	21	PG	Pista 1			6''

53	5	22	PG	Pista 1	"Zoom in" a PP	La Mireia s'aixeca.	7"
54	5	23	PM	Pista 1	"rotació de càmera"	Mira a l'horitzó.	10"
55	5	24	PS	Pista 1		Camina.	5"
56	5	25	P americà	Ambient		S'asseu.	6"
57	5	26	PM	Ambient		La Mireia juga amb un encenedor.	1"
58	5	27	PP	Veü		La Cris va a veure a la Mireia.	4"
59	5	28					3"
60	5	29					1"
61	5	30					4"
62	5	31					4"
63	5	32					8"
64	5	33					1"
65	5	34					5"
66	5	35					3"
67	5	36					5"
68	5	37					3"
69	5	38					1"
70	5	39					6"
71	5	40					4"
72	5	41					4"
73	5	42					1"
74	5	43					3"
75	5	44					2"
76	5	45					5"
77	5	46					5"

STORYBOARD

Nº: 1

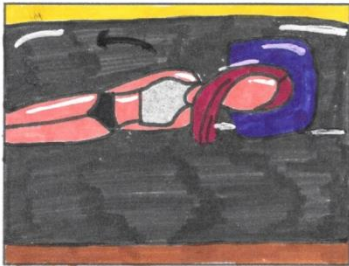
Nº: 1

Nº: 1

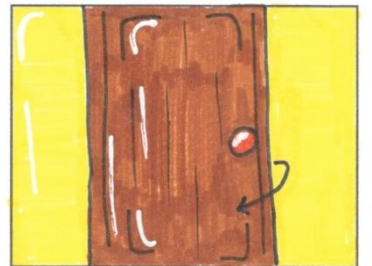
Nº: 1

Nº: 1

Nº: 1

Nº: 1

Nº: 2

Nº: 2

Nº: 2

Nº: 2

Nº: 2

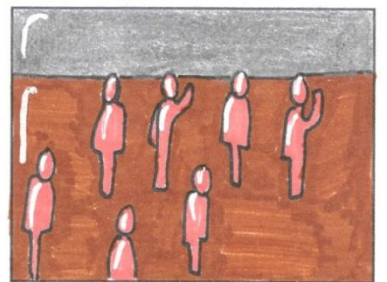
Nº: 3

Nº: 4

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

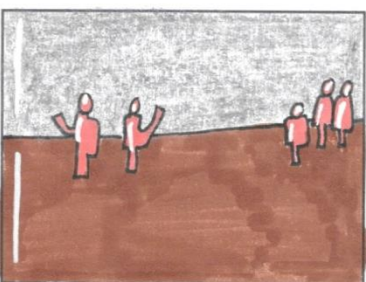
Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

Nº: 5

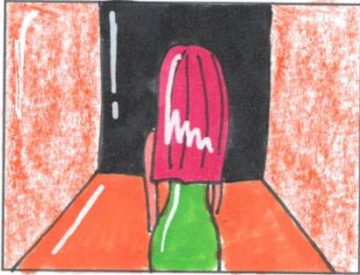
Nº: 5

Nº: 6

Nº: 6

Nº: 6

Nº: 6

Nº: 6

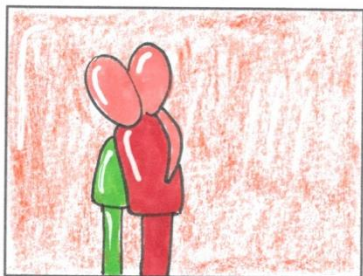
Nº: 6

Nº: 6

Nº: 6

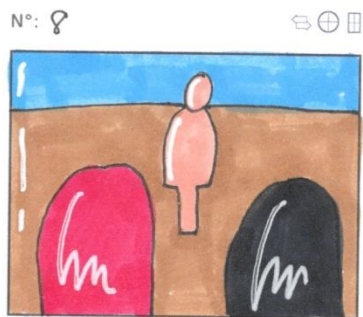
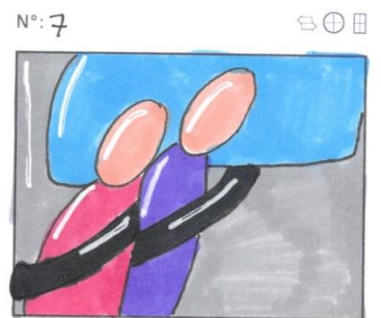
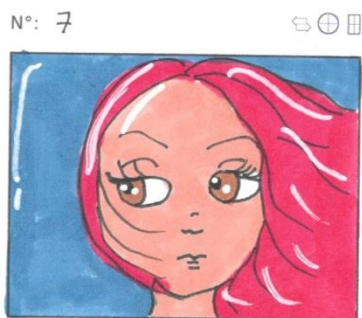
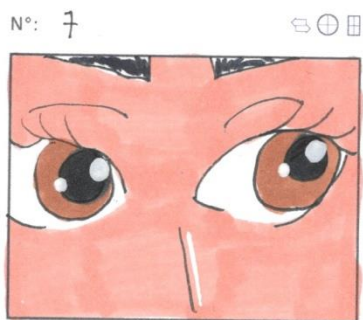
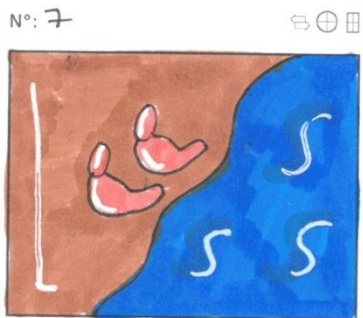
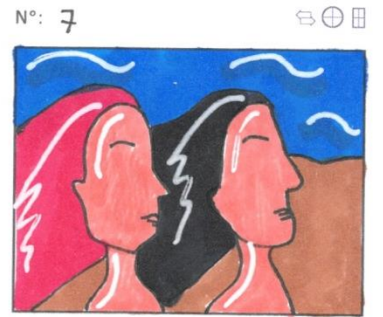
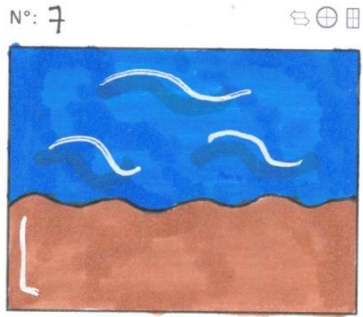

Nº: 7

Nº: 7

LOCALITZACIONS I ATTREZZO

El curtmetratge està gravat a Castelldefels i hi han escenes a Tossa de Mar.

Els espais que surten durant la gravació en cada escena són:

- 1. La primera escena, la de la festa, es grava a casa d'una amiga que m'ha deixat rodar-hi allà,*
- 2. L'escena de la cafeteria es grava a la terrassa d'una cafeteria que s'anomena "Mare Terra" on ens han donat el permís.*
- 3. La tercera es grava al lavabo de casa meva ja que es suposa que es casa de la Mireia.*
- 4. L'escena del Badulaque es roda a el Mercadona ja que no em trobat cap altre lloc on hi hagi la prestatgeria que necessitàvem per l'escena.*
- 5. Aquesta escena es grava a la Platja de Castelldefels.*
- 6. La sisena també es gravada a casa meva ja que també es casa de la Mireia.*
- 7. La setèma es el conjunt de seqüències que ocorren a Tossa de Mar, on per arribar-hi anirem en cotxe (també gravarem al cotxe), i majoritàriament rodarem a la platja i al castell.*
- 8. L'última escena es veu a la Mireia i a la Cris sortint del cotxe i que se'n van per la platja (també serà la de Castelldefels).*

Per altra banda, hi ha la decoració, tot el material que fa referència a una escena. Utilitzaré tota la decoració que ja hi hagi en el lloc escollit i l'únic que hi ha que afegir a algunes escenes es menjar i/o ampolles de alcohol.

Finalment, es fa ús del vehicle propi.

PLA DE RODATGE

Personatges	Dia de rodatge i hora	Interior/Exterior	Dia/nit	Número d'escena	Localització
Mireia	11/08/16 matí 26/08/16 tarda/nit 11/10/16 tarda 14/11/16 tarda 20/11/16 tarda 26/11/16 nit	Interior/Exterior	Dia/nit	1,2,3,5,6,7,8.	Castelldefels i Tossa de Mar.
Cris	26/08/16 tarda/nit 11/10/16 tarda 20/11/16 tarda 26/11/16 nit	Interior/Exterior	Dia/nit	2,3,4,5,7,8.	Castelldefels i Tossa de Mar.
Marc	11/10/16 tarda 26/11/16 nit	Interior/Exterior	Dia/nit	2,,8.	Castelldefels
Joan	26/08/16 tarda/nit 14/11/16 tarda	Interior/Exterior	Dia/nit	5,6.	Castelldefels
Extres	11/08/16 matí 26/08/16	Interior/Exterior	Dia/nit	1,5.	Castelldefels

CONCLUSIÓ

Considero que he après moltíssim en la realització d'aquest treball. El tema ja em cridava l'atenció abans de començar el treball i ara puc dir que en se més sobre aquest món i que segurament continuaré interessant-me per ell i cercant-ne més informació.

Estic satisfeta amb la resolució del treball, ja que el trobo complert i que realment la part teòrica no m'ha donat problemes ni de manca d'informació ni de contingut erroni. Els curtmetratges són un tema amb molt del que parlar-hi i això m'ha facilitat la recerca.

On podria dir que si m'he trobat amb conflictes seria a la part pràctica, la realització del meu propi curtmetratge. Ha sigut difícil gravar el curt ja que era complicat coincidir en horaris i marcar un bon pla de rodatge. Aquest ha sigut el principal dels problemes ja que ha fet que el rodatge s'endarrerís molt. Malgrat això no ha sigut l'únic inconvenient, l'edició. L'edició, és a dir, el muntatge de la pel·lícula m'ha semblat el més desafiant, editar tot el curt m'ha portat molt de temps i molta recerca ja que es el més complicat i com he après una de les coses més importants. He conclòs en que pots tenir un bon curtmetratge ben gravat, amb bona llum i bon soroll que si no té una bona edició no val res. L'edició és fonamental, per això li he dedicat tant de temps. Un altre factor indispensable en els curts és la música o les bandes sonores. És impressionant el que canvia un curt afegint-li només música. Aquest fet és un dels que més m'ha sorprès i agradat. La música és importantíssima, fins i tot, per exemple vaig veure un vídeo al You Tube (Frozen Scary Parody) que consistia en el tràiler de la pel·lícula animada "Frozen" però que només canviant-li la música i posant-li una de por semblava el tràiler d'una pel·lícula d'horror.

Finalment, deixant de costat les complicacions, el resultat del curt ha sigut magnífic i estic molt contenta de com ha quedat. Tot això no hagués sigut possible sense l'ajuda dels meus companys que es van oferir a participar i sense la visita a la universitat Escac on vaig aprendre molt.

Una de les coses que van explicar a l'Escac van ser els errors de les pel·lícules. Totes les pel·lícules tenen errors (d'edició normalment) i aquest ha sigut un tema en el que he intentat profunditzar per a que el meu curt no en tingui cap ni un.

ANNEXA: Concursos/Festivals de curtmetratges

El principal lloc d'exhibició dels curtmetratges són els festivals, certàmens i concursos. Els certàmens i festivals més importants que hi ha a Espanya i on es podria presentar el curtmetratge d'aquest projecte són:

- ❖ *- Festival Europeo de Cortometrajes de Reus (Tarragona) Festival de curts de producció europea en format de cine.*
- ❖ *- ALCANCES - Muestra Cinematográfica del Atlántico (Cadiz) Festival dedicat al cine nacional, tan a l'àrea de curts com a la de llargmetratges*
- ❖ *- Alcine - Festival de Cine de Alcalá de Henares (Madrid) Un dels festivals de curtmetratges més important d'Espanya.*
- ❖ *- Baumann - Festival de Curtmetratges (Barcelona) Concurs de curts amb diverses categories.*
- ❖ *- Semana de Cine de Medina del Campo (Valladolid) Certàmen amb tres seccions de curtmetratges a concurs, en el qual també es poden veure llargmetratges.*
- ❖ *- Borges en Curt - Festival de Cortometrajes de las Tierras de Poniente(Lleida) Tres caps de setmana de projeccions, debats, etc. sobre cinema.*
- ❖ *- Certamen Audiovisual Liceo Casino de Vilagarcía (Pontevedra) Certàmen especialitzat en curtmetratges de menys de 30 minuts.*
- ❖ *- Certamen de Cortos Caja Madrid (Madrid) Organitzat per la Asociación Independiente de Cineastas Amateurs (AICA).*
- ❖ *- Certamen de Cortos Ciudad de Soria (Sòria) Festival per a joves realitzadors de curtmetratges amb cine i video. Realització d'un curtmetratge 7*
- ❖ *- Certamen Nacional de Cortometrajes Aula 18 (Astúries) Certamen de curtmetratges on el públic fa de jurat.*
- ❖ *- Cortocomenius (València) Festival dedicat a la competició de curts i videoclips.*

- ❖ - *Certamen Audiovisual Thanatos (Sevilla) Concurs de curtmetratges.*
- ❖ - *CURT FICCIONS - Muestra de Cortometrajes (Barcelona) Concurs i mostra de curts de temàtica lliure.*
- ❖ - *Fescurts(Barcelona) Mostra de curtmetratges i animació a Torelló.*
- ❖ - *Festival de Cine de Huesca Festival internacional de curtmetratges, amb 2 seccions oficials a concurs.*
- ❖ - *Festival de Cine Digital de León Per a creadors que volen promocionar les seves obres a través d'Internet.*
- ❖ - *Festival de Cinema de Girona Certamen que presenta curtmetratges realitzats per a dones a Europa i llargmetratges i documentals de temàtica jueva entre altres.*
- ❖ - *Festival de Cortometrajes de Aguilar de Campo (Palència) Festival de curtmetratges especialitzat amb realitzadors espanyols.*
- ❖ - *Festival de Cortometrajes Radio City (València) Festival per a curtmetratges fets amb vídeo.*
- ❖ - *Festival Internacional de Jóvenes Realizadores de Granada Festival competitiu de curtmetratges per amb joves creadors.*
- ❖ - *FIC Móstoles*
- ❖ - *Festival Internacional de Cortometrajes (Madrid) Festival competitiu per a curts de realitzadors espanyols i europeus. 8 El curtmetratge*
- ❖ - *L'Alternativa - Festival de Cine Independent (Barcelona) Mostra independent de cine innovador de tot el món.*
- ❖ - *Mostra de Curtmetratges de Vilafranca*
- ❖ - *MCV (Barcelona) Millors curts espanyols de l'any dins de 3 seccions competitives.*
- ❖ - *Visual Sound (Barcelona) Festival de joves realitzadors de curtmetratges.*
- ❖ - *Festival LA FILA de Cortometrajes (Valladolid) Vàries categories a concurs: ficció, documental, animació, europeu.*

- ❖ - *Festival Nacional de Cine de Jóvenes Realizadores Ciudad de Zaragoza Exhibició i concurs de curtmetratges.*

- ❖ - *Muestra de Cortometrajes FASCURT (Barcelona) Mostra que intenta ampliar els espais de promoció i difusió del món del curtmetratge així com els nous formats.*

- ❖ - *REC - Muestra de Audiovisuales de Tarragona Mostra oberta a qualsevol tipus de gènere*

- ❖ - *Sitges - Festival Internacional de Cine de Catalunya (Barcelona) Un dels principals festivals europeus especialitzats en el gènere fantàstic.*

- ❖ - *Solo para cortos (Barcelona) Festival internacional dedicat a curts de temàtica social.*

BIBLIOGRAFIA

Libres:

- *“El guió del gènere de ficció per a televisió i cinema” de Jesús Borràs Vidal i Antoni Colomer Puntés. Editorial: UOC*
- *“Història cultural de l’audiovisual” de Víctor-M Amela Bonilla. Editorial:UOC*
- *“(Formación profesional comunicación, imagen y sonido) Comunicación y expresión audiovisual” Escuela decine y vídeo*
- *“Cómo se hace un cortometraje” de Kim Adelman*

Webs:

- <https://ca.wikipedia.org/wiki/Curtmetratge>
- http://blogs.cpnl.cat/castelldefels/files/2014/11/Premi_Mixmon_instruccions.pdf
- <http://upcommons.upc.edu/bitstream/handle/2099.1/11122/S%C3%ADlvia%20Noqu%C3%A9%20Ribas%20projecte.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- <http://upcommons.upc.edu/bitstream/handle/2099.1/11122/S%C3%ADlvia%20Noqu%C3%A9%20Ribas%20projecte.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- http://ateneu.xtec.cat/wikiform/wikiexport/ media/cursos/curriculum/eso_btx/dsvp/modul_3/quio_tecnic_explicacio_mes_detallada.pdf
- <https://llenquatqecinematografic.wordpress.com/moviments-de-camera/>
- <http://www.xtec.cat/~eqarci20/projecte/plans.htm>
- http://www.talleraudiovisual.com/blog-de-produccion-audiovisual_files/proceso_post_produccion_audiovisual.html
- <http://es.slideshare.net/matias28/que-es-un-cortometraje-76082>
- <https://prezi.com/yys8c-zs3odu/tipos-de-cortometraje/>
- <http://elscurtmetratges.jimdo.com/hist%C3%B2ria-dels-curts/>